

# Megalomanská předsevzetí Lejnové: Vytvoří tato dámička z EU světovou velmoc? Sedm geopolitických úkolů. Jen přes naše mrtvoly? Budoucnost zemí V4 není v unii. Totalitní utopie

- CZ24 News | 15. prosince 2019

EVROPA: VLADIMÍR DOBRYNIN hodnotí z ruského pohledu radikální "zelený" kurz Evropské komise Ursuly von der Leyenové na povznesení EU do ligy světových velmocí za utopii ještě méně realistickou než bylo vybudování komunistické společnosti

Ursula von der Leyenová se 1. prosince konečně ujala funkce předsedkyně Evropské komise. A slíbila, že pod jejím vedením bude všechno v EU natolik dobré, že varování francouzského prezidenta Emmanuela Macrona o možném vývoji událostí, při němž by „Evropa mohla geopoliticky zmizet ve stínu eskalace čínsko-amerického soupeření“, se nenaplní.

K tomu je potřeba pouze maličkost: aby se Evropské společenství stalo „globálním klíčovým hráčem schopným konkurovat ostatním velmocem“.

Evropská unie je bezpochyby jedním z největších trhů na světě (podle Bruselu dokonce největším). Společenství je druhým na planetě ve výdajích na obranu (hned po USA) a první co do množství prostředků věnovaných na pomoc rozvojovým a zůstalým zemím. Tyto silné stránky jsou však přebíjeny roztržitostí evropské moci mezi členskými státy a uvnitř členských států EU.

Zatímco Čína a USA používají ve své zahraniční politice globální nástroje, EU se neustále snaží rozdělit velká témata do oddělených sfér. Přísně vzato, Evropská unie žádnou geopolitiku v jejím původním chápání prostě nemá a nevede. To znamená, že nová hlava EK bude muset všechno vybudovat prakticky od nuly.

Pokud chce von der Leyenová zřídit „efektivní geopolitickou komisi“, bude muset složit sedm hlavních zkoušek.

## **1) Zelený program**

Vytvořit jednotu mezi členy kabinetu při jejich vnímání politiky minimalizace ztrát způsobených údajnou globální změnou klimatu. Zelený program se stal jednou z hlavních priorit. Otázkou není jen to, zda může Leyenová dát účinnou evropskou odpověď na změnu klimatu, ale také zda může zabránit tomu, aby se tento problém stal další frontou v kulturní válce mezi západními a středovýchodními členy EU.

Většina obyvatel České republiky, Polska a Slovenska důvodně pochybuje o potřebě řešit problém změny klimatu. Pokud Evropská komise von der Leyenové nepodnikne žádné kroky, aby je přesvědčila a proměnila v příznivce boje proti globálnímu oteplování, budou mít ekologické iniciativy Evropské unie minimálně problémy s jejich schválením mezi špičkami EU. A mohou se dokonce ukázat jako neprůchodné z důvodu odporu tří jmenovaných zemí proti zákazu používat uhlí, proti přechodu vozidel se spalovacími motory na elektromobily atd. Nezapomínejme, že stále ještě

vyžadují taková rozhodnutí v EU jednomyslnost, takže stačí pouze jedna delegace, která se postaví proti, a celý projekt může selhat.

A pak je tu ještě Maďarsko, které není nadšené myšlenkou zastavení výroby elektřiny v jaderných elektrárnách a naopak staví svou novou atomovou elektrárnu v Pakse – a Češi, Slováci i Poláci půjdou rovněž tímto směrem. Všechny čtyři státy potom vykazují neposlušnost ještě v jednom oficiálním bruselském kurzu – doširoka otevřené dveře, které Visegrádská skupina přibouchla před nosem údajným uprchlíkům z arabských a afrických zemí.

## **2) Nezávislost Evropy na USA**

Komise by měla být otevřena opatřením proti možnému použití dolaru ze strany USA jako zbraně. Od doby, kdy americký prezident Donald Trump vypověděl jadernou smlouvu s Íránem, jeho administrativa fakticky rozhoduje za Evropany, s kým mohou obchodovat, přičemž hrozí sankcemi proti jakékoli společnosti, která obchoduje s Íránem, účastní se významných ruských projektů a spolupracuje s některými čínskými firmami upadlými v nemilost Washingtonu.

Úkolem komise je tedy zjistit oblasti, v nichž jsou americké společnosti asymetricky závislé na Evropě. A kde evropské sankce (nebo jednoduchá hrozba sankcí) mohou být uplatněny s maximálním účinkem. Tato strategie se již osvědčila v boji proti navýšení dovozních cel ze strany USA.

## **3) Evropská obranná strategie**

Komise se bude muset zabývat otázkou evropské obrany. V současné době jsou země EU ve vztahu k tomuto problému rozděleny do tří skupin.

První zahrnuje Francouze, kteří chtějí dosáhnout evropské strategické autonomie a ukončit závislost na USA. Druhá, vedená Polskem, obhajuje „strategické podrobení Evropy alianci NATO“ a chce zdvojnásobit podíl na transatlantických vztazích, kupovat více amerických zbraní a vytvořit obrazně řečeno „Fort Trumps“, aby se všichni cítili být pod ochranou amerického „deštníku“. Třetí, zosobněná Německem, nabádá Evropany projevit „strategickou trpělivost“ založenou na naději, že „nakonec se Trump od nás distancuje a my od něj, a tak se vše vrátí k normálu.“

Objektivně tu není téměř žádná šance, že jedna ze skupin vyhraje. Státy EU s největší pravděpodobností budou považovat za nejlepší posílit příspěvek Evropy do NATO tak, aby Evropa byla považována za nejlepšího partnera pro Spojené státy americké. Čili žádná evropská armáda nebude a Macronovy „zvěsti o smrti mozku Severoatlantické aliance“ je nutno brát jako poněkud přehnané.

## **4) Ochrana vnitřní ekonomiky**

Komise bude muset přezkoumat politiku EU z hlediska hospodářské soutěže, která je v současné době zaměřena na protekcionismus uvnitř Unie (jinými slovy, na ochranu zájmů některých evropských společností v EU a zachování tak vedoucího postavení Německa a Francie ve vztahu ke všem ostatním). EU by měla především chránit svoji produkci jako celek před vnější konkurencí.

## **5) Kontrola vnějších investic**

V souvislosti s potřebou chránit produkci EU před vnější konkurencí bude nová Evropská komise muset vyvinout mechanismus kontroly zahraničních investic. Starost o vlastní průmyslovou výrobu (a také zemědělství) zavazuje EU kontrolovat příliv kapitálu do klíčových segmentů ekonomiky

(evropská média je z nějakého důvodu s oblibou nazývají „citlivé“). Pokud jeden ze států odmítne zahraniční financování některého ze svých projektů „z důvodu ochrany panevropských zájmů před vnějším nátlakem“ (diktátem), je Brusel povinen tomuto státu vyplatit kompenzaci.

To znamená, že země (odvětví) musí investice dostat, jen nyní v rámci Evropy, aby projekt nebyl ohrožen akvizicí vnějšího investora. Ten by pak mohl říci „děkuji“ za náповědu, na co se zaměřit. Kromě zavedení společných postupů kontroly by z bezpečnostních důvodů měla EU dát Evropské komisi právo veta na zahraniční investice. Přitom poslední slovo si vyhrazuje Evropská rada. Ale ne jednomyslným rozhodnutím (jednomyslnost je nedosažitelná při existenci již několika zemí, které nemají k Evropské komisi respekt), nýbrž kvalifikovanou většinou.

## **6) Kybernetická obrana**

Komise bude muset zřídit evropskou agenturu pro kybernetickou obranu, organizaci, která bude plně odpovídat svému názvu a nebude se věnovat honu na blogery, kteří vystavují falešné zprávy. Zejména by noví vedoucí představitelé EU měli transformovat Evropskou agenturu pro síťovou bezpečnost (ENISA) na instituci s dobře vybavenými a dobře financovanými centralizovanými týmy, které budou reagovat na počítačové incidenty, týmy odborníků pro boj s trestnou činností v kybernetické sféře, a také pro vývoj spolehlivějších bezpečnostních protokolů a jejich neustálou aktualizaci.

## **7) Finanční expanze**

Nakonec bude von der Leyenová postavena před úkol změnit funkci Evropské investiční banky (EIB) a Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD). Tyto finanční instituce by měly být spolehlivou protiváhou čínské iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“.

EU dosud nepřijala strategické rozhodnutí reformovat svoji globální finanční architekturu, jejíž reakce na čínské globální investiční a rozvojové aktivity byla dosud přinejlepším bázlivá. Poskytnutí mise globálního financování projektů mimo Evropu ze strany EIB a EBRD pomůže tento nedostatek vyřešit. Navíc by to Evropě umožnilo zachránit země, které budou čelit finanční krizi, pokud se USA nebo Čína pokusí svázat ruce Mezinárodnímu měnovému fondu nebo jiným institucím.

## **Suma sumárum**

Každý z těchto sedmi úkolů se dotýká oblastí, kde se má EU potenciálně stát silným hráčem schopným konkurovat těm nejsilnějším velmocím. Každá taková výzva však vyžaduje skutečnou jednotu mezi Evropany, při níž budou instituce EU a vlády členských států spolupracovat bez rozbrojů.

Za tímto účelem musí Ursula von der Leyenová dosáhnout souhlasu všech členů EU. A to se dosud nikdy dřív nepodařilo i přes ujišťování, že shoda tu je, a dnes je to hotová noční můra. V podmínkách, kdy nová hlava EK již vyhlásila kurs k úplné digitalizaci života obyvatel a „ekologizaci“ energetického sektoru doprovázené povinným zavedením uhlíkové daně, není získání jednoty názoru obtížné, ale zhora nemožné. Ze sedmi výše uvedených hlavních úkolů vypadají realisticky maximálně čtyři (body 2, 5, 6 a 7).

Upřímně řečeno, program Komunistické strany sovětského svazu z roku 1961, který měl během dvaceti let zajistit vybudování komunismu, vypadal o dost realističtěji.